

ความสัมพันธ์ระหว่างผลการประเมินระดับสถานศึกษากับผลการประเมินระดับชาติ
ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)

The Correlation Between the Results of School Assessment and National
Assessment of Prathom Sueksa Six Students at Ramkhamhaeng
University Demonstration School (Elementary Level)

นพคุณ คุณาชีวะ¹ และ สิริรัตน์ หิตะโกวิท^{2*}

¹นักวิชาการอิสระ

²สาขาวิชาการประเมินและการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

*ผู้รับผิดชอบบทความ

Noppakun Kunacheva¹ and Sirirat Hitakowit^{2*}

¹Independent Scholar

²Department of Assessment and Research, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

*Corresponding author: sirirat.h@rumail.ru.ac.th

Received: Feb 2, 2022 / Revised: Mar 8, 2022 / Accepted: Mar 10, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตร รวมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPAT) กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) แบบไม่จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) และ (2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPA) กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) แบบจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)

ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตร รวมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPAT) กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) แบบไม่จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ในปีการศึกษา 2561, 2562 และ 2563 เท่ากับ 0.840, 0.738 และ 0.854 ตามลำดับ โดยมีความสัมพันธ์กันสูงในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตร ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPA) กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) แบบจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

คำสำคัญ: การประเมินระดับสถานศึกษา; การประเมินระดับชาติ

ปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ในแต่ละปีการศึกษา มีกลุ่มสาระการเรียนรู้ 4 กลุ่มสาระ ที่มีความสัมพันธ์กันสูงในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

2.1 ในปีการศึกษา 2561 กลุ่มสาระการเรียนรู้ 4 กลุ่มสาระ ที่มีความสัมพันธ์กันสูงในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (GPA_2) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (GPA_4) กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย (GPA_1) และกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (GPA_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.811, 0.746, 0.636 และ 0.540 ตามลำดับ

2.2 ในปีการศึกษา 2562 กลุ่มสาระการเรียนรู้ 4 กลุ่มสาระ ที่มีความสัมพันธ์กันสูงในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (GPA_4) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (GPA_2) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (GPA_1) และกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (GPA_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.772, 0.731, 0.559 และ 0.526 ตามลำดับ

2.3 ในปีการศึกษา 2563 กลุ่มสาระการเรียนรู้ 4 กลุ่มสาระ ที่มีความสัมพันธ์กันสูงในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (GPA_2) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (GPA_4) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (GPA_1) และกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (GPA_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.842, 0.820, 0.624 และ 0.529 ตามลำดับ

Abstract

The purposes of this research were to investigate (1) the correlation between the grade point average total (GPAT) of students in Prathom Sueksa Six at Ramkhamhaeng University Demonstration School (RUDS) (Elementary Level) and the results of the Ordinary National Educational Test (O-NET) in all learning areas, and (2) the correlation between the grade point average (GPA) and the O-NET results in each learning area for the same group of students.

The findings were as follows:

1. The correlation coefficients between the GPAT and O-NET in all learning areas for the 2018, 2019, and 2020 academic years were 0.840, 0.738, and 0.854, respectively, with a high degree of positive correlation at a statistical significance of .01.

2. The correlation coefficients between the GPA and O-NET for each learning area showed that in each academic year, four learning areas exhibited a high degree of positive correlation at a statistical significance of .01, as detailed below in descending order for each academic year:

2.1 In the 2018 academic year, the four learning areas demonstrating a strong positive correlation between the variables were mathematics (GPA_2), foreign languages (GPA_4), Thai language (GPA_1), and science (GPA_3) with correlation coefficients of 0.811, 0.746, 0.636, and 0.540, respectively.

2.2 In the 2019 academic year, the four learning areas demonstrating a strong positive correlation between the variables were foreign languages (GPA_4), mathematics (GPA_2), Thai language (GPA_1); and science (GPA_3) with correlation coefficients of 0.772, 0.731, 0.559, and 0.526, respectively.

2.3 In the 2020 academic year, the four learning areas demonstrating a strong positive correlation between the variables were mathematics (GPA_2), foreign languages (GPA_4), Thai language (GPA_1), and science (GPA_3), with correlation coefficients of 0.842, 0.820, 0.624, and 0.529, respectively.

Keywords: School Assessment; National Assessment

1. บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ม.ป.ป.) ได้ระบุไว้ว่า การประเมินผลการเรียนรู้ ควรพิจารณาจากพัฒนาการและความประพฤติของผู้เรียน พฤติกรรมการเรียน การเข้าร่วมกับกิจกรรมและการทดสอบ ที่สอดคล้องกับและรูปแบบการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 3 ของแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2560-2579 (กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ที่กำหนดให้มีการพัฒนาระบบและกลไก การวัดและประเมินผล และการติดตามการวัดและประเมินผล ผู้เรียนในทุกระดับการศึกษาและทุกกลุ่มเป้าหมาย ให้มีประสิทธิภาพและเป็นมาตรฐานเดียวกัน สามารถนำผลการประเมินไปใช้ได้จริง นอกจากนี้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยังได้กำหนดให้มีการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ใน 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับประเทศ ในทุกระดับ มีเจตนาเหมือนกัน คือ เป็นการตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อนำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557)

การประเมินระดับสถานศึกษาเป็นการตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายปีหรือรายภาค เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนดังกล่าวมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติและระดับเขตพื้นที่การศึกษา ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศในการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน สามารถนำมาทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา และรายงานผลการจัดการศึกษาดังกล่าว ต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน หรือหน่วยงานต้นสังกัด ในส่วนของการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับชาติ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนที่เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้เข้ารับการประเมินระดับชาติ แล้วนำผลการประเมินมาเป็นข้อมูล ในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนสำหรับยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลในการสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น จะเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษา ในการตรวจสอบและ/หรือทบทวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน อันเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษา ที่จะต้องจัดระบบดูแล ช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ บนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล ที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ อาจกล่าวได้ว่า ข้อมูลจากการประเมินเป็นหัวใจของสถานศึกษา ในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันท่วงที เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาสามารถประสบความสำเร็จในการเรียน

นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557) ได้กระจายอำนาจในการบริหารและการจัดการศึกษา ให้สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อให้สถานศึกษาสามารถพัฒนาผู้เรียนตามบริบทของสถานศึกษา และยังมีสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. ทำหน้าที่ในการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับชาติขั้นพื้นฐาน โดยจัดให้มีการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ให้กับผู้เรียนทุกคนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในทุกปีการศึกษา อย่างไรก็ตาม การประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับชาติที่ผ่านมาดังกล่าว ยังมีผลที่ไม่น่าพอใจในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และไม่สอดคล้องกับผลการประเมินระดับสถานศึกษา ทำให้ไม่สามารถนำผลจากการประเมินระดับชาติ ไปใช้ในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา และการเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศได้ เพราะไม่มั่นใจในความเที่ยงตรงของผลการประเมิน

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) (2553) ดำเนินการจัดการศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาแบบบูรณาการ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พร้อมทั้งมีการวัดและประเมินผลอย่างมีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ มีการใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย มีการประเมินตามสภาพจริง และ

การให้ผลย้อนกลับ (feedback) พร้อมทั้งให้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้เข้ารับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินักเรียนขั้นพื้นฐาน (O-NET) จาก สทศ. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินักเรียนขั้นพื้นฐานของโรงเรียนดังกล่าว มีคะแนนเฉลี่ย (mean) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนั้น การนำผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินักเรียนขั้นพื้นฐาน มาใช้ในการตัดสินผลการเรียนของนักเรียนจึงน่าจะสอดคล้องกัน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการประเมินระดับสถานศึกษากับผลการประเมินระดับชาติ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) เพื่อนำผลที่ได้มาใช้เป็นข้อมูลและสารสนเทศในการจัดการศึกษา การปรับปรุงและพัฒนา นโยบาย หลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ตลอดจนการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งนำไปใช้ในการวางแผนและกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาสถานศึกษาต่อไป

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรรวมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPAT) กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินักเรียนขั้นพื้นฐาน (O-NET) แบบไม่จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)

1.1.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPA) กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินักเรียนขั้นพื้นฐาน (O-NET) แบบจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)

1.2 ขอบเขตของการวิจัย

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) โครงการหลักสูตรภาคปกติ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 85 คน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 87 คน และปีการศึกษา 2563 จำนวน 84 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) โครงการหลักสูตรภาคปกติ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษาและที่ได้เข้ารับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินักเรียนขั้นพื้นฐาน (O-NET) ซึ่งได้มาโดยวิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้ตารางการกำหนดตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970) ซึ่งได้มาด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) ในปีการศึกษา 2561 จำนวน 70 คน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 73 คน และปีการศึกษา 2563 จำนวน 73 คน สำหรับข้อมูลผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรของนักเรียนรายบุคคล นำมาจากฐานข้อมูลโปรแกรมระบบสารสนเทศ งานทะเบียนนักเรียนฝ่ายวิชาการของโรงเรียน ส่วนข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินักเรียนขั้นพื้นฐานของนักเรียนรายบุคคล นำมาจากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

1.2.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1) ผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรรวมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPAT) และผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPA) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561, 2562 และ 2563 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)

2) ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินักเรียนขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561, 2562 และ 2563 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)

1.3 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.3.1 ผลการประเมินระดับสถานศึกษา ได้แก่ ผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรรวมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPAT) และผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPA)

1) ผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรรวมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPAT) หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ย 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ ที่ประเมินโดยสถานศึกษา ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยนำผลรวมของผลคูณของระดับผลการเรียนทุกรายวิชา ที่เรียนกับหน่วยน้ำหนักที่เรียนในรายวิชานั้น ๆ แล้วหารด้วยผลรวมของหน่วยน้ำหนักที่เรียนทั้งหมดของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)

2) ผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPA) หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ยของ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ ที่ประเมินโดยสถานศึกษา ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยนำผลรวมของผลคูณของระดับผลการเรียนในรายวิชาแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ กับหน่วยน้ำหนักที่เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้นั้น ๆ แล้วหารด้วยผลรวมของหน่วยน้ำหนักที่เรียนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)

1.3.2 ผลการประเมินระดับชาติ ได้แก่ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) แบบไม่จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) แบบจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1) ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) แบบไม่จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ยของ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ ที่ได้จากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)

2) ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) แบบจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ หมายถึง ผลการเรียนของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ ที่ได้จากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 สถานศึกษาสามารถนำผลการวิเคราะห์ มาใช้เป็นสารสนเทศในการศึกษาและพัฒนาคุณภาพของระบบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาต่อไป

1.4.2 สถานศึกษาสามารถนำข้อมูลที่ได้จากรายงานฉบับนี้ ไปใช้ในการวางแผนและกำหนดกลยุทธ์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาต่อไป

1.4.3 สถานศึกษาสามารถนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ในการประเมินการจัดการศึกษารูปแบบอื่น ๆ ได้

2. การทบทวนวรรณกรรม

2.1 ความหมายการวัดผล (measurement)

การวัดผล เป็นการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์ ที่มีความหมายแทนคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการวัดหรือเหตุการณ์ โดยใช้กฎเกณฑ์หรือแบบแผนอย่างใดอย่างหนึ่ง (Ebel & Frisbie, 1986, p. 25; Kerlinger, 1986, p. 391; Sax, 1989, p. 14)

การวัดผล เป็นกระบวนการกำหนดตัวเลขให้แก่สิ่งต่าง ๆ ตามกฎเกณฑ์ การวัดจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ (1) จุดมุ่งหมายของการวัดต้องชัดเจน (2) เครื่องมือที่ใช้วัดต้องมีหน่วยในการวัดและมาตราเปรียบเทียบกับระหว่างหน่วย (3) การแปลผลและนำผลไปใช้ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552, หน้า 9)

สรุปได้ว่า การวัดผลเป็นกระบวนการกำหนดค่าหรือตัวเลขให้กับสิ่งต่าง ๆ อย่างมีระบบตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือเกณฑ์มาตรฐาน

2.2 ความหมายการประเมินผล (Evaluation)

การประเมินผล เป็นกระบวนการพิจารณาตัดสินคุณภาพและคุณค่าที่ได้ ในการสังเกตจากประสบการณ์และการฝึกทักษะของผู้เรียน (Ebel & Frisbie, 1986, pp. 23-24; Sax, 1989, p. 24)

การประเมินผล เป็นกระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ตามเกณฑ์มาตรฐานโดยทั่วไป การประเมินต้องอาศัยข้อมูลจากการวัดที่เป็นปรนัย แต่บางครั้งการประเมินต้องอาศัยการสังเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อตัดสินคุณค่าของสิ่งนั้น (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552, หน้า 9)

สรุปได้ว่า การประเมินผลเป็นกระบวนการในการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ หรือลักษณะต่าง ๆ โดยอาศัยผลจากการวัดมาช่วยในการตัดสินใจ หรือประเมินค่าตามเกณฑ์หรือเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

2.3 ประเภทของการประเมินผล

การประเมินผลสามารถจำแนกออกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้ (จุฑาภรณ์ มาสันเทียะ, 2563, หน้า 6-8; Abdul Gafoor, 2013; Ebel & Frisbie, 1986, pp. 24, 34-35, 241-242; Siedlecki, 2012)

2.3.1 จำแนกตามจุดประสงค์ มี 4 ประเภท ได้แก่ การประเมินผลเพื่อจัดระดับ (placement valuation) การประเมินผลช่วงพัฒนา (formative evaluation) การประเมินผลเพื่อวินิจฉัย (diagnostic evaluation) และการประเมินผลรวบยอด (summative evaluation)

1) การประเมินผลเพื่อจัดระดับ เป็นการประเมินผลก่อนการเรียน เพื่อจัดนักเรียนตามระดับความสามารถตามความสนใจ ฯลฯ เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบทดสอบความพร้อม (readiness test) แบบทดสอบความสามารถ (ability test) แบบทดสอบความถนัด (aptitude test) แบบทดสอบสัมฤทธิ์ผล (achievement test) เป็นต้น

2) การประเมินผลช่วงพัฒนา เป็นการประเมินผลระหว่างเรียน เพื่อให้ทั้งครูและนักเรียนเห็นปัญหาในการเรียนการสอน เพื่อที่จะได้ปรับปรุงและแก้ไขได้ทันที่ ก่อนที่จะสิ้นสุดการเรียน ตลอดจนให้ครูและนักเรียนมีผลย้อนกลับ (feedback) เกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ สิ่งที่ต้องปรับปรุงและแก้ไข เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ ข้อสอบย่อย แบบสังเกตพฤติกรรม เป็นต้น

3) การประเมินผลเพื่อวินิจฉัย เป็นการประเมินผลเพื่อหาสาเหตุของปัญหาการเรียนรู้อันเกิดขึ้นระหว่างการเรียนการสอน เช่น ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน สิ่งแวดล้อม เนื้อหาวิชา เป็นต้น ทำให้สามารถปรับปรุงและแก้ไขปัญหาได้ถูกต้องและตรงประเด็น เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบทดสอบสัมฤทธิ์ผล แบบทดสอบพฤติกรรม (performance test) การประเมินตนเอง การสัมภาษณ์ การสังเกต เป็นต้น

4) การประเมินผลรวบยอด เป็นการประเมินผลหลังเสร็จสิ้นการเรียนการสอน เพื่อดูระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือความรู้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบทดสอบสัมฤทธิ์ผล แบบวิเคราะห์พฤติกรรม การสัมภาษณ์ เป็นต้น

2.3.2 จำแนกตามวิธีการแปลความหมายคะแนน มี 2 ประเภท ได้แก่ การประเมินอิงกลุ่ม (norm-referenced evaluation) และการประเมินอิงเกณฑ์ (criterion-referenced evaluation)

1) การประเมินอิงกลุ่ม เป็นการประเมินความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนโดยเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ซึ่งอาจจะเป็นในโรงเรียนเดียวกัน หรือกับโรงเรียนอื่น ๆ

2) การประเมินอิงเกณฑ์ เป็นการประเมินความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้

2.3.3 จำแนกตามจุดประสงค์ของการประเมิน มี 3 ประเภท ได้แก่ การประเมินการเรียนรู้ (assessment of learning) การประเมินเพื่อการเรียนรู้ (assessment for learning) และการประเมินเป็นการเรียนรู้ (assessment as learning)

1) การประเมินของการเรียนรู้ เป็นการประเมินหลังการจัดการเรียนการสอน เพื่อดูว่า ผู้เรียนผ่านเกณฑ์

หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ เปรียบได้กับการประเมินรวบยอด (summative assessment)

2) การประเมินเพื่อการเรียนรู้ เป็นการประเมินในขณะที่มีการจัดการเรียนการสอน เพื่อครูจะได้ปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากขึ้น เปรียบได้กับการประเมินช่วงพัฒนา (formative assessment)

3) การประเมินเป็นการเรียนรู้ เป็นการประเมินที่ผู้เรียนต้องพยายามพัฒนาตนเองให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยมีครูเป็นผู้ช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนบรรลุวัตถุประสงค์นั้น ๆ ทำให้ผู้เรียนได้ทบทวนตนเอง เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและทัศนคติ ที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ เปรียบได้กับการประเมินตนเอง (self-assessment)

2.4 จุดมุ่งหมายของการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายพื้นฐาน 2 ประการ ดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557, หน้า 2)

2.4.1 การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในระหว่างการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง แล้วนำมาบันทึกและวิเคราะห์ เพื่อนำผลมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขทางการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของครู การวัดและประเมินผลกับการสอนจึงเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กัน หากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดไป การเรียนการสอนก็จะขาดประสิทธิภาพ การประเมินระหว่างการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เป็นการวัดและประเมินช่วงพัฒนา (formative assessment) เพื่อให้รู้จุดเด่นและจุดที่ต้องปรับปรุง แล้วนำผลที่ได้มาใช้ในการพัฒนา ในการเก็บข้อมูล ผู้สอนต้องใช้วิธีการและเครื่องมือการประเมินที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การซักถาม การระดมความคิดเห็น เป็นต้น เพื่อให้ได้ข้อสรุปตามประเด็นที่ได้กำหนดไว้ นอกจากนี้ ผู้สอนอาจจะใช้แฟ้มผลงาน (portfolio) บันทึกภาระงานที่เน้นการปฏิบัติ การประเมินความรู้อื่นๆ การให้ผู้เรียนประเมินตนเอง การให้เพื่อนประเมินเพื่อน และการใช้เกณฑ์การให้คะแนน (scoring rubrics) สิ่งสำคัญที่สุดในการประเมินช่วงพัฒนา คือ การให้ผลย้อนกลับแก่ผู้เรียน ในลักษณะคำแนะนำที่เชื่อมโยงความรู้อื่นๆ กับความรู้ใหม่ ทำให้การเรียนรู้พอกพูน แก้ไขความคิดความเข้าใจเดิมที่ไม่ถูกต้อง ตลอดจนการให้ผู้เรียนสามารถตั้งเป้าหมายและพัฒนาได้

2.4.2 การวัดและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน เป็นการประเมินรวบยอด (summative assessment) ซึ่งมีหลายระดับ ได้แก่ การวัดและประเมินผล เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้ เมื่อจบรายวิชา หรือให้ระดับผลการเรียน ให้การรับรองความรู้ความสามารถของผู้เรียน การประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนที่ดี ต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความรู้ความสามารถด้วยวิธีการที่หลากหลาย และพิจารณาตัดสินบนพื้นฐานของเกณฑ์ผลการปฏิบัติมากกว่าใช้การเปรียบเทียบระหว่างผู้เรียน

2.5 การกำกับดูแลคุณภาพการศึกษา

การกำกับดูแลคุณภาพการศึกษาในที่นี้ หมายถึง ระดับต่าง ๆ ของการประเมิน ที่เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษา ในการตรวจสอบทบทวนคุณภาพผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557, หน้า 3) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.5.1 การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินคุณภาพของผู้เรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้ มีผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการเพื่อพัฒนาผู้เรียนและตัดสินผลการเรียนในรายวิชาหรือกิจกรรมที่ตนสอน ในการประเมิน ผู้สอนต้องประเมินผลการเรียนรู้ตามตัวชี้วัดที่กำหนด ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การแสดงออกในการปฏิบัติงาน การแสดงกิริยาอาการต่าง ๆ ของผู้เรียนตลอดเวลาที่จัดกิจกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาว่า ผู้เรียนจะบรรลุตัวชี้วัดหรือมีแนวโน้มว่าจะบรรลุตัวชี้วัดเพียงใด แล้วแก้ไขข้อบกพร่องเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง อาจกล่าวได้ว่าเป็นการตรวจสอบ ณ จุดที่กำหนด เพื่อตัดสินว่า ผู้เรียนมีการเรียนรู้หรือไม่และมากน้อยเพียงใด จุดประสงค์ก็เพื่อเก็บคะแนนของหน่วยการเรียนรู้ หรือการประเมินผลกลางภาค หรือปลายภาคตามรูปแบบการประเมินที่สถานศึกษากำหนด ผู้สอนสามารถนำผลการประเมินมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

2.5.2 การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการวัดและประเมินคุณภาพผู้เรียนเป็นรายปีหรือรายภาค เพื่อให้

ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาว่า มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนระดับสถานศึกษา มาเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา ที่ต้องรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับพื้นฐาน

2.5.3 การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการวัดและประเมินคุณภาพผู้เรียน ในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ด้วยวิธีการและเครื่องมือที่เป็นมาตรฐาน ด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.5.4 การประเมินระดับชาติ เป็นการวัดและประเมินคุณภาพผู้เรียน ในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมินผล เพื่อนำผลการประเมินเป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ ที่สามารถนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นหัวใจของสถานศึกษาในการพัฒนาผู้เรียน ไม่เพียงแต่เป็นการตรวจสอบหรือทบทวนคุณภาพของผู้เรียน แต่ช่วยให้สถานศึกษาสามารถดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันเวลาที่ สถานศึกษาจะได้มีข้อมูลในการจัดระบบดูแล ช่วยเหลือ ปรับปรุง แก้ไข และส่งเสริมสนับสนุน ให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ บนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล ที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ซึ่งอาจจะแยกเป็นกลุ่ม ๆ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มผู้เรียนที่พิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น

3. วิธีดำเนินงานวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 85 คน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 87 คน และปีการศึกษา 2563 จำนวน 84 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) โครงการหลักสูตรภาคปกติ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษาและที่ได้เข้ารับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ซึ่งได้มาโดยวิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้ตารางการกำหนดตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970) ซึ่งได้มาด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) ในปีการศึกษา 2561 จำนวน 70 คน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 73 คน และปีการศึกษา 2563 จำนวน 73 คน สำหรับข้อมูลผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรของนักเรียนรายบุคคล นำมาจากฐานข้อมูลโปรแกรมระบบสารสนเทศ งานทะเบียนนักเรียน ฝ่ายวิชาการของโรงเรียน ส่วนข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนรายบุคคล นำมาจากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

3.2 วิธีการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลของปีการศึกษา 2561, 2562 และ 2563 ซึ่งเป็นผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรรวมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPAT) และผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPA) ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) จากฐานข้อมูลโปรแกรมระบบสารสนเทศ งานทะเบียนนักเรียนฝ่ายวิชาการ และข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ของนักเรียนรายบุคคล แล้วมาวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าความสัมพันธ์

3.3 วิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรรวมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPAT) และผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPA) กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) แบบไม่จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ และแบบจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของปีการศึกษา 2561, 2562 และ 2563 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) โดยใช้วิธีการทางสถิติด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient (r) หรือ Pearson's product moment correlation coefficient) การวิเคราะห์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปและใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายเป็น 3 ระดับ ดังนี้ (Cohen, 1988)

ค่าสหสัมพันธ์ (Pearson correlation)	0.10-0.29	หมายถึง มีความสัมพันธ์กันน้อย
ค่าสหสัมพันธ์ (Pearson correlation)	0.30-0.49	หมายถึง มีความสัมพันธ์กันปานกลาง
ค่าสหสัมพันธ์ (Pearson correlation)	0.50-1.00	หมายถึง มีความสัมพันธ์กันสูง

4. ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรรวมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPAT) และผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPA) กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561, 2562 และ 2563 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) แสดงไว้ดังตาราง 1

ตาราง 1

ผลการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรรวมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPAT) และผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPA) กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561, 2562 และ 2563 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)

ปีการศึกษา	กลุ่มสาระการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย GPA	ค่าเฉลี่ย O-NET	ค่าสหสัมพันธ์ (r)	แปลความหมาย
ภาพรวม	ภาษาไทย	3.35	3.19	0.636**	สัมพันธ์กันสูง
	คณิตศาสตร์	3.16	3.19	0.811**	สัมพันธ์กันสูง
	วิทยาศาสตร์	3.24	2.48	0.540**	สัมพันธ์กันสูง
	ภาษาต่างประเทศ	3.48	3.08	0.746**	สัมพันธ์กันสูง
ภาพรวม	ภาษาไทย	3.31	3.03	0.840**	สัมพันธ์กันสูง
	คณิตศาสตร์	3.25	2.93	0.559**	สัมพันธ์กันสูง
	วิทยาศาสตร์	3.12	2.72	0.731**	สัมพันธ์กันสูง
	ภาษาต่างประเทศ	3.71	2.41	0.526**	สัมพันธ์กันสูง
ภาพรวม	ภาษาไทย	3.47	2.94	0.772**	สัมพันธ์กันสูง
	คณิตศาสตร์	3.12	2.72	0.731**	สัมพันธ์กันสูง
	วิทยาศาสตร์	3.71	2.41	0.526**	สัมพันธ์กันสูง
	ภาษาต่างประเทศ	3.47	2.94	0.772**	สัมพันธ์กันสูง

ตาราง 1 (ต่อ)

ปีการศึกษา	กลุ่มสาระการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย GPA	ค่าเฉลี่ย O-NET	ค่าสหสัมพันธ์ (r)	แปลความหมาย
ภาพรวม		3.35	2.78	0.738**	สัมพันธ์กันสูง
2563	ภาษาไทย	3.46	3.16	0.624**	สัมพันธ์กันสูง
	คณิตศาสตร์	2.61	2.69	0.842**	สัมพันธ์กันสูง
	วิทยาศาสตร์	3.81	2.44	0.529**	สัมพันธ์กันสูง
	ภาษาต่างประเทศ	3.49	3.22	0.820**	สัมพันธ์กันสูง
โดยภาพรวม		3.28	2.91	0.854**	สัมพันธ์กันสูง

**มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

4.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรรวมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPAT) กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) แบบไม่จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2561 เท่ากับ 0.840 ปีการศึกษา 2562 เท่ากับ 0.738 และปีการศึกษา 2563 เท่ากับ 0.854 มีความสัมพันธ์กันสูงในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPA) กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) แบบจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ในแต่ละปีการศึกษา มีกลุ่มสาระการเรียนรู้ 4 กลุ่มสาระ ที่มีความสัมพันธ์กันสูงในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

4.2.1 ในปีการศึกษา 2561 กลุ่มสาระการเรียนรู้ 4 กลุ่มสาระ ที่มีความสัมพันธ์กันสูงในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (GPA_2) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (GPA_4) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (GPA_1) และกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (GPA_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.811, 0.746, 0.636 และ 0.540 ตามลำดับ

4.2.2 ในปีการศึกษา 2562 กลุ่มสาระการเรียนรู้ 4 กลุ่มสาระ ที่มีความสัมพันธ์กันสูงในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (GPA_4) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (GPA_2) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (GPA_1) และกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (GPA_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.772, 0.731, 0.559 และ 0.526 ตามลำดับ

4.2.3 ในปีการศึกษา 2563 กลุ่มสาระการเรียนรู้ 4 กลุ่มสาระ ที่มีความสัมพันธ์กันสูงในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (GPA_2) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (GPA_4) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (GPA_1) และกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (GPA_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.842, 0.820, 0.624 และ 0.529 ตามลำดับ

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยโดยการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรรวมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPAT) และผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPA) กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561, 2562 และ 2563 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) มีความสัมพันธ์กันสูงในทางบวก ดังที่กล่าวมาข้างต้น ดังภาพ 1

ภาพ 1 แผนภาพสรุปผลการวิจัย

5. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการประเมินระดับสถานศึกษากับผลการประเมินระดับชาติ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561, 2562 และ 2563 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตร รวมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPAT) กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน (O-NET) แบบไม่จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561, 2562 และ 2563 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.840, 0.738 และ 0.854 ตามลำดับ และมีความสัมพันธ์กันสูงในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวได้ว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรรวมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้สูง จะมีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน (O-NET) เฉลี่ยรวมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้สูงด้วย ทั้งนี้ อาจเกิดจากที่สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการที่มีคุณภาพ กล่าวคือ โรงเรียนได้ดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยยึดหลักการตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพของตนเอง กระบวนการจัดการเรียนรู้จึงสะท้อนถึงเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณธรรม ในด้านการวัดและประเมินผล สถานศึกษาได้ดำเนินการจัดทำอย่างมีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ สามารถวัดและประเมินผลตามจุดมุ่งหมายทางการศึกษา คือ ใช้การประเมินตามหลักของ Bloom (1956, pp. 201-207) ใน 3 ด้านใหญ่ ๆ คือ (1) ด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain) เป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับสติปัญญา ได้แก่ ความรู้/ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า (2) ด้านจิตพิสัย (affective domain) เป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับจิตใจ ได้แก่ การรับรู้ การตอบสนอง การสร้างคุณค่า การจัดระบบ และการสร้างจุดมุ่งหมาย และ (3) ด้านทักษะพิสัย (psychomotor domain) เป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับความสามารถเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ได้แก่ การเลียนแบบ การทำตามแบบทำได้ ถูกต้องแม่นยำ ได้อย่างเป็นธรรมชาติเป็นต้น นอกจากนี้ ในการประเมินผล สถานศึกษายังใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย ควบคู่ไปกับการใช้การประเมินตามสภาพจริง และการให้ผลย้อนกลับแก่ผู้เรียน ฯลฯ จึงทำให้ผลการเรียนเฉลี่ยรวมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ตลอดหลักสูตรของสถานศึกษา สามารถสะท้อนผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง และสอดคล้องกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน (O-NET) ที่ทางสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ได้สร้างและพัฒนาขึ้นอย่างมีมาตรฐาน มีโครงสร้างและลักษณะของข้อสอบ ตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภทรภร เจนสุขวิเศษกุล และชัยศักดิ์ ชั่งใจ (2556) ที่ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ของผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรของผู้เรียนที่ประเมินโดยสถานศึกษา (GPAX) และผลการเรียนของผู้เรียนที่ได้จากการใช้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม แล้วพบว่า ผลการเรียนรู้เฉลี่ยตลอดหลักสูตรของผู้เรียนที่ประเมินโดยสถานศึกษา (GPAX) และผลการเรียนของผู้เรียนที่ได้จากการใช้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 มีความสัมพันธ์กันสูง ($r = 0.804$) และ ($r = 0.826$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตรา นาปาเลน และธนาวัฒน์ เพียรคำ (2558) ที่ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) กับคะแนน O-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) แล้วพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมรวมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้กับคะแนน O-NET รวมทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้เท่ากับ 0.819 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPA) กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) แบบจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) มีความสัมพันธ์กันสูงในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ 4 กลุ่มสาระ ได้แก่กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ อาจกล่าวได้ว่า ถ้านักเรียนมีผลการเรียนเฉลี่ยแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้สูง ย่อมจะมีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้สูงด้วย ด้วยเหตุผลเดียวกับวิธีการประเมินในข้อ 1 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทธพร เจนสุทธิเวชกุล และชัยศักดิ์ ชังใจ (2556) ที่พบว่า ผลการเรียนรู้เฉลี่ยตลอดหลักสูตรของผู้เรียนที่ประเมินโดยสถานศึกษา (GPAX) และผลการเรียนของผู้เรียนที่ได้จากการใช้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์กันสูงในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ($r = 0.731$) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ($r = 0.784$) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ($r = 0.584$) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ($r = 0.703$) และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ($r = 0.834$)

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในบริบทของนักเรียนโครงการหลักสูตรภาคปกติเพียงโครงการเดียวเท่านั้น ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรทำวิจัยของนักเรียนโครงการหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ และโครงการศูนย์การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ

6.2 การทำวิจัยในครั้งต่อไป สามารถสร้างสมการพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) โดยใช้ผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรเป็นตัวแปรพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน โดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (simple linear regression) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)

7. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- จิตรา นาปาเลน และธนาวัฒน์ เพียรคำ. (2558). รายงานการวิจัยเรื่อง *ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) กับคะแนน O-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฝ่ายมัธยม)*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุฑาภรณ์ มาสันทีเยะ. (2563). *การประเมินผลการเรียนวิชาภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และ (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553. (ม.ป.ป.). ค้นเมื่อ 5 มกราคม 2565, จาก <https://person.mwit.ac.th/01-Statutes/National Education.pdf>
- ภัทรภร เจนสุทธิเวชกุล และชัยศักดิ์ ชั่งใจ. (2556). รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ของผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรของผู้เรียนที่ประเมินโดยสถานศึกษา (GPAX) และผลการเรียนของผู้เรียนที่ได้จากการใช้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม. กรุงเทพมหานคร: โรงเรียนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม), ฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ.
- โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม). (2553). หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2550 (ฉบับทดลองใช้) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). ทฤษฎีการทดสอบดั้งเดิม (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์.
- Abdul Gafoor, K. (2013). *Types and phases of evaluation in educational practice*. Retrieved December 15, 2021, from file:///C:/Users/Suntana/Downloads/TypesandPhasesofEvaluationinEducationalPractice .pdf
- Bloom, B. S. (Ed.). (1956). *Taxonomy of educational objectives: Handbook 1. The cognitive domain*. New York: Longman.
- Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavioral sciences* (2nd ed.). New York: Routledge.
- Ebel, R. L., & Frisbie, D. A. (1986). *Essentials of educational measurement* (4th ed.). Hoboken, NJ: Prentice-Hall.
- Kerlinger, F. N. (1986). *Foundations of behavioral research* (3rd ed). New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30, 607-610.
- Sax, G. (1989). *Principles of educational and psychological measurement and evaluation* (3rd rev. ed.). Belmont, CA: Wadsworth Publishing.
- Siedlecki, J. (2012). *Education assessment of learning versus assessment for learning*. Retrieved December 25, 2021, from <https://www.dell.org/insight/education-testing-assessment-of-learning-versus-assessment-for-learning/>

